

שיחת השבוע

יש חדש

סעודת משיח

בשביעי של פסח נהוג לקיים את המנהג שייסד הבעל'שם טוב, לערוך אחרי תפילת מנחה סעודה מיוחדת - 'סעודת משיח'. נוטלים ידיים, אוכלים מצות וגם שותים ארבע כוסות. סעודת משיח נערכות בבתי כנסת רבים ברחבי הארץ, ומחזקים בהן את האמונה בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש. צעירי חב"ד מפיצים עלון צבעוני מהודר, בעשרות אלפי עותקים, על מנהג קדוש זה ועל הנחיצות שבחיזוק האמונה והציפייה לגאולה.

מנדי מסיביר,

רבקה'לה מתאילנד

הופיעו עוד שני ספרים בסדרת ילדים בשליחות. את הסדרה כותבות השליחות אלה ורוזוב וחנה אוירכמן, והיא מגישה את סיפוריהם של ילדי שלוחים מרחבי העולם. שני הספרים החדשים הם **מנדי מסיביר** ו**רבקה'לה מתאילנד**. את הספר מעטרים תצלומי הילדים, בנוף שליחותם. טל' 01700704120.

ציונים בנחלאות

סיפורם של יהודי פרס שעלו לירושלים לפני יותר ממאה וחמישים שנה מוגש בחוברת הצבעונית **ציונים בנחלאות**. את החוברת כתב משה שר-שלום ז"ל, אך הוא לא הספיק להשלימה ונפטר. בני משפחתו סיימו את המלאכה ומגישים אותה בחוברת מהודרת. טל' 052-8880674.

זמני השבוע

ירושלים תלאיב חיפה בארבע אילת ניויורק

כניסת השבת 6:34 6:50 6:42 6:51 6:49 7:19

צאת השבת 7:49 7:51 7:51 7:50 7:45 8:21

312 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לבקש את המשאלה הגדולה

ברור שאסור לסמוך על הנס וחובה לפעול בדרכי הטבע, אך יש רגע שאתה יודע כי רק ישועה אלוקית ניסית תחלץ אותנו מהמשבר

מצות האמונה, שמחדירות אותה לתוך גופנו ונפשנו (צילום: ברוך עזאגווי)

הפסח, שבו נגאלו בני ישראל ממצרים, נושא עמו גם את ריח הגאולה העתידה לבוא. משנת החסידות מחלקת את הפסח לשני חלקים - הימים הראשונים של החג קשורים לגאולה ממצרים, ואילו שביעי של פסח קשור לגאולה השלמה.

האמונה בגאולה היא יסוד מרכזי בדת ישראל. הציפייה לבוא המשיח שזורה בנשמת

את כל כובד משקלו על המהלך הזה. והנה הכול מתנפץ - מה שהיה צפוי לגמרי. רבים מתקשים לעכל שיש כאן בעיה בלתי-פתירה, ושכל ניסיון לפתור אותה רק מסבך אותה.

גם בזירה הפנימית נוצר קרע שאין רואים לו פתרון. העימות הזה הגיע בשנה האחרונה לשיאים חדשים, והוא מחריף והולך מיום ליום. במקום לשלב כוחות ולפעול יחד לבנינו של עם ישראל, אנו מכלים את כוחותינו במאבקים פנימיים הרסניים. איך מפילים את החומות שקמו - אין יודע.

ברור שאסור להיתפס לייאוש. חובתנו לפעול ולנסות לתקן, כל אחד ואחד במקומות שבהם יש לו השפעה. לצמצם את החיכוך, לחתור להבנה, לבנות שיתופי-פעולה, לפייס ולרכך. אבל המאמצים האלה כמוהם כילד המנסה לבנות ארמון בחול שעל שפת הים; ברור לנו שהגל הגדול יבוא וישטוף הכול.

זמן לזעקה

זו הנקודה שבה צריכה להתפרץ מלב כולנו זעקה לגאולה השלמה, שרק היא תביא את הפתרון והישועה האמיתית לכל הבעיות, הגשמיות והרוחניות גם יחד. זה הזמן להתחזק באמונת הגאולה ובציפייה לקראתה.

בשביעי של פסח נסעד את 'סעודת משיח', שמטרתה להחדיר את האמונה בבוא המשיח לתוך גופנו ונפשנו. ויהי רצון שזוכה לערוך את הסעודה עם משיח צדקנו, שכבר יבוא ויביא את הגאולה האמיתית והשלמה.

אפם של יהודים בכל הדורות. גם בשעות קשות ואיומות, ואפילו על פתח משרפות, שרו יהודים: "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף-על-פי שיתמהמה - אחכה לו בכל יום שיבוא".

החייל השוטה

מספרים על הצאר הרוסי, שבא לבקר בבסיס צבאי, ובעודו רוכב על סוסו וסוקר את המסדר, הבחין אחד החיילים במתקש המכוון את רובהו אל הצאר. החייל זינק לעבר הצאר והצילו ממוות. שאלו הצאר כיצד יוכל לגמול לו. אמר החייל: "אנא תן הוראה למפקדי שלא ירדה בי". צחק הצאר: "שוטה שכתמתך, הלוא יכולת לבקש שאמנה אותך למפקד".

אנו עומדים בשעת רצון מיוחדת. חודש ניסן בכללותו הוא עת רצון, וחג הפסח הוא זמן מעולה לבקש מהקב"ה כי יראה לנו ניסים ונפלאות כשם שהראה בימי צאתנו מארץ מצרים. עוד מעט נחגוג את שביעי של פסח, שבו מאירה הארת המשיח. זה הזמן לבקש את הפתרון האמיתי, השלם והמוחלט.

ברור שאסור לסמוך על הנס, וחובתו של כל אחד ואחד לפעול ככל האפשר בדרכי הטבע, אך יש רגע שאתה יודע כי רק ישועה אלוקית ניסית תחלץ אותנו מהמשבר החמור שאנו שרויים בו. במצב כזה הדבר המתבקש הוא לזעוק אל ה' שימרה להביא לנו את הגאולה.

שנים רבות מנסים ליישב את הסכסוך בינינו ובין הערבים. מאמצים אדיירים הושקעו בניסיונות האלה. בשנה האחרונה שם הממשל האמריקני

להחיות את העצמות היבשות

אם הנך 'בן-אדם', כלומר, יש בך רגש של אכפתיות יהודית (שכן 'אדם' מלשון 'אֲדָמָה' לעליון), אזי עליך לצאת ול"הִנָּבֵא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאֶמְרָתְ אֲלֵיהֶם: הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת, שְׁמַעוּ דְבַר ה'!".

הבטחה להצלחה

המסר העולה מן הנבואה הוא, שעל כל אחד ואחד לצאת ולהשמיע את דבר ה' לעצמות היבשות' בעצמון. אין להסתפק במסירת הדברים לאנשים 'חיים', ולהניח שהדברים יתגלגלו אל 'העצמות היבשות' ופיחו בהן רוח חיים. חובה ללכת היישר אל ה'בקעה', למקום שיש בו 'עצמות יבשות' בלבד, ולהשמיע שם את דבר ה'.

הנבואה מסתיימת בהבטחה שכאשר ימלאו את ציווי הקב"ה וישמיעו את דבר ה' 'לעצמות היבשות', יצליחו להחיותן בפועל. וכפי שאכן קרה: "וַתָּבֹא בָהֶם הַרוּחַ וַיִּחְיּוּ, וַיַּעֲמְדוּ עַל רַגְלֵיהֶם, חֵל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד".

(התוועדויות תשמ"ו כרך ג, עמ' 200)

הנביא מוסיף ומתאר את חומרת מצבם של האנשים האלה: "וְהָיָה יְבֵשׁוֹת מְאֹד". יש כאן מצב שֶׁפֶל ביותר מבחינה רוחנית, עד שאין בעצמות שום לחלוחית שמעידה על חיים רוחניים. ועם כל זה הקב"ה מצווה את הנביא יחזקאל: "וְאֶמְרָתְ אֲלֵיהֶם: הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת, שְׁמַעוּ דְבַר ה'!", ובסופו של דבר הן זוכות לתחייה מחודשת.

עצמות יבשות בימינו

המשמעות הרוחנית של חזון 'העצמות היבשות' מכוונת ליהודים שאין בהם לכאורה רוח חיים יהודית. היהודים האלה הם תינוקות שנשבו: אין להם מושג בענייני יהדות, עד שאין הם יודעים אפילו איב של יהדות, ויש מהם שאפילו אינם מכירים את אותיות הא"ב. לכן הם מכונים 'עצמות יבשות' - בלי כל ידע בסיסי, בלי בשר, גידים ועור.

קריאתו של הקב"ה מכוונת לכל יהודי שזכה להימנות עם החיים מבחינה רוחנית: "וַיֹּאמֶר אֵלֵי: בֶן אָדָם, הֲתַחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה?".

בשבת חול המועד פסח קוראים בהפטרות את חזון העצמות היבשות של יחזקאל: "וַיִּנְחַנֵּי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה, וְהָיָה מְלֵאָה עֲצָמוֹת... וְהָיָה יְבֵשׁוֹת מְאֹד... וַיֹּאמֶר אֵלֵי: הִנָּבֵא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה... וַתָּבֹא בָהֶם הַרוּחַ וַיִּחְיּוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל רַגְלֵיהֶם חֵל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד".

אנשי העצמות היבשות היו (לפי דעה אחת) בני שבט אפרים, שחישבו את הקץ והקדימו לצאת ממצרים, ונהרגו בדרך בידי אנשי גת. הנבואה הזאת מחדדת את הקשר שבין יציאת מצרים, הגאולה הראשונה, ובין הגאולה העתידה, שבה תהיה תחיית המתים הכללית.

מתוך הבקעה

פרט חשוב בנבואה, שראוי לשים לב אליו, הוא מיקומה. יחזקאל הונח "בתוך הבקעה", שהיא מקום נמוך, בגלות בבל. המיקום הזה מסמל מצב רוחני ירוד. לא זו בלבד, הבקעה מלאה עצמות יבשות. מדובר בחוטאים, שפעלו בניגוד לרצון ה'.

אמרת השבוע

הגלות אכלה

שנה אחת, בתחילת הסדר, האריך הרבי הרי"צ מליובאוויטש בביאור הפסקה הראשונה של ההגדה - "הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא".

הרבי הסביר כי 'אבהתנא' [אבות] רומזים לכוחות השכל, שמהם נולדות המידות. החכמה, הבינה והדעת נקראות 'אבות', שכן על-ידי ההתבוננות השכלית מתעוררים הרגשות של אהבת ה' ויראתו.

ופירש הרבי: "הא לחמא עניא כי אכלו אבהתנא" - ה'לחמא עניא', הגלות המרה, אכלה את 'אבהתנא', את המוחין. קושי הגלות הקטין ומזער את המוחין, ואין בכוחנו להתבונן כראוי ולהשיג השגות גדולות. לא נותר לנו אלא לעבוד את הקב"ה במסירות נפש.

פתגם חסידי

"כאפיית מצה אם עוזבים אותה היא מחמיצה. גם בעבודה הרוחנית, אם האדם עוצר את המלחמה לרגע - מיד עט עליו היצר" (רבי חנוך-הענין מאלכסנדר)

חג הפסח | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

הקב"ה והמלאכים

"ולא קרב זה אל זה כל הלילה" (שמות יד, כ). אמר רבי יוחנן: מהו שנאמר "ולא קרב זה אל זה כל הלילה"? ביקשו מלאכי השרת לומר שירה, אמר להם הקב"ה: מעשי יידי טובעים ביים ואתם אומרים שירה!?

(מגילה יב)

שמחת האמונה

הימים האחרונים של פסח צריכים להיות כמו הימים האחרונים של סוכות, ימים של שמחה בלבד. בימים האחרונים של סוכות שמחים בשמחת התורה, ואילו בימים האחרונים של פסח שמחים בשמחת האמונה - "ויאמינו בה" ובמשה עבדו" (שמות יד, לא).

(רבי נחמן מברסלב)

דעה רחבה

בשעת קריעת ים סוף הגיעו בני ישראל להשגה גדולה ודעה רחבה, ו"ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל ושאר נביאים", ואז הם האמינו שאדם יכול להגיע למדרגת משה רבנו.

(קדושת לוי)

לקרוע את ים המחשבות

המשמעות של קריעת ים סוף בעברוננו היא, שעל כל אחד ואחד לקרוע את ה'ים' האישי שלו,

את ים המחשבות שלו, את כל המחשבות אשר לא לה' הָנָה, וללכת בהִרְבָּה.

(הצמח צדק)

ראש השנה למסירות נפש

שביעי של פסח, היום שבו אמר הקב"ה "דבר אל בני ישראל ויסערו" (שמות יד, טו), הוא בבחינת ראש השנה למסירות נפש. שביעי של פסח יכול וצריך כל אחד ואחד לקבל עליו שבמשך השנה תהיה לו תקיפות של מסירות נפש על התורה, על מצוותיה ועל עבודת הבורא.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

תחילת הכניסה

אף-על-פי שקריעת ים סוף והליכת בני ישראל בתוך הים ביבשה היו משולבות בנפלאות גדולות ובניסים רבים, תחילת הכניסה למים לא הייתה בדרך ניסית. למים הם נכנסו בתחילה במסירות נפש, ורק אחר-כך, ובזכות זה, נקרע להם הים.

(ספר המאמרים תרפ"א)

שחרור מן ההרגלים

לא קל להשתחרר מהרגלים. היציאה מן הרגילות היא עבודה של מסירות נפש. לכל יהודי יש הכוח לעבודה זו. אך אל לו להסתפק בעצם קיומו של הכוח, אלא על כל אחד ואחד לשאוף שעבודת ה' שלו תהיה בפועל ממש יותר מרגילותו.

(ספר השיחות תש"ג)

מצות ומרורים

חורף, קור אימים. מאז חג הסוכות אנחנו כאן, בגלות נוראה בטרנסנסיסטריה, חבל ארץ השייך רשמית לאוקראינה, אך נכבש בידי הגרמנים, ואלה מסרו את השליטה בו לבעלי בריתם הרומנים.

הוגלינו לכאן מבוקובינה ובסרביה – חבלי ארץ רומניים – כדי להשמידנו השמדה איטית, באמצעות הרעבה ושליחת תנאים קשים מינימליים. רבים מאיתנו נכלאו במחנות סגורים. אחרים שוכנו בדירי חזירים. לפעמים נותרנו תחת כיפת השמים ממש, נתונים לכל פגע אפשרי.

התגוררנו בכפר שליד העיירה קופאיגורוד. בתחילת החורף פרצה מגפת טיפוס. עקב הקור הבלתי־נסבל הורשינו לצאת מידר החזירים ולשכור פינה בדירה מקומית.

אין לתאר את הגיהנום היום־יומי שהיה מנת חלקנו. בעיקר הציק הרעב. התקיימנו על כמעט אפס תזונה. לא אחת נאלצנו לגנוב סלק סוכר משדות הכפר. באימת מוות הוצאנו אותו מתחת לשלג, כדי להזין מעט את בטננו המצומקת.

לא רבים שרדו. פגעי מזג האוויר, התעללויות הכובשים והמחלות הקשות קיצרו את חייהם של רוב הגולים, אנשים נשים וטף. מיום ליום התמעט מספרם. הנותרים היו בגדר ניסים מהלכים. מעטים בלבד הצליחו להתגבר על המגפות, הרעב המחפיר ופגיעות השטן ובעלי בריתו.

סוף־סוף תם החורף. השמש החלה להיראות בשמים ולחמם את האדמה הקפואה. השלגים נמסו. חודש ניסן עמד בפתח, מביא בכנפיו את בשורת החירות והגאולה – מושגים רחוקים ותלשים כליכך ממצאות חיינו.

ולמרות הכול, בלב מתעורר רצון לחגוג את הפסח, לפחות סמלית, עם איזו חתיכת מצה, משהו לזכר יציאת מצרים. הלא מרור יש לנו דיי והותר...

יום אחד, בזמן ששוטטתי כדרכי בכפר, בתקווה שאולי יזדמן לי דבר מאכל כלשהו, נזדמן לי אוצר יקר: כמות קטנה של חיטה יפה. קניתי אותה במחיר זול, יחסית. למרבה אורו עיניי. ראיתי בחיטה מעין משלוח מן השמים להכנת מצה לחג הפסח. את ההרגשה הזו קשה להסביר כיום.

בשמחה רבה הבאתי את חבילת החיטה לדירתנו. למחרת, באשמורת

הבוקר, יצאתי אל היער הסמוך כדי להשיג מעט עצים להסקה. הופתעתי לגלות בול עץ חטוב מוטל על האדמה. מישהו כנראה השאירו מוכן בשבילי.

בנשימה עצורה, ובפחד שמא אתפס, גררתי את העץ הביתה. חטבתי אותו לפיסות זעירות, שימשו להסקת

התנור בעבור אפיית המצות.

כעת היה עלינו להכשיר כלים לצורך האפייה. איתרתי איכר אחד, והוא הסכים לייצר בעבורנו כמה מערוכים לרידוד המצות. גם השגנו כלים שימשו אותנו באפייה. אך הבעיה המרכזית הייתה כיצד לטחון את גרגרי החיטה.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

משיח בסעודה

בחג אחרון של פסח, אחרי תפילת מנחה, נהג הבעש"ט לערוך סעודה מיוחדת, שאותה כינה 'סעודת משיח'. וכך אומר כ"ק אדמו"ר הרי"צ (ספר השיחות ה'ש"ת, עמ' 80): "לסעודת היום באחרון של פסח היה סדר מיוחד אצל כל נשיאי החסידים, הן נשיאי החסידות הכללית והן נשיאי חסידות חב"ד. סדר זה בא בירושה, ביסודו, ממנהגי מורנו הבעש"ט."

מדוע הסעודה נקראת 'סעודת משיח' – "כי באחרון של פסח מאיר גילוי הארת משיח". הרבי הרי"צ מספר (ספר השיחות תש"ב עמ' 109): "בסעודה זו [אצל הבעש"ט] היה נהוג, שהדלת הייתה פתוחה לכול, וכל הנמצאים בבית הבעש"ט היו טועמים מסעודת אחרון של פסח."

ארבע כוסות

יש קושרים את הסעודה הזאת לנס מיוחד. בספר 'מנהג ישראל תורה' (עמ' שעג"שעו) מובא סיפור מעשה הנס שאירע לבעש"ט באחרון של פסח. גם חסידי ברסלב נוהגים להתאסף ולספר את סיפור הנס, בשינויים מהנוסח הרגיל.

במקורות חב"ד אין עניין הנס מצויין. במקום אחד מובא ששאלו את הרי"צ אם יש אמת בשמועה שסעודת אחרון של פסח שייכת לנס שהיה אצל הבעש"ט, "ואמר כי אינו יודע, רק שמע שאומרים כי אז היה ניצחון רוחני על כת הפרנקיסטים... כי באחרון של פסח אמר שינצחום" (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 140).

הרבי הרש"ב התחיל את המנהג של שתיית ארבע כוסות בסעודה זו. "בשנת תרס"ו הונהג לראשונה בלויבאוויטש, שפל ה'תמימים' – תלמידי ישיבת תומכי תמימים – יאכלו בצוותא בחג הפסח באולם הגדול. באחרון של פסח הזמינו את אדמו"ר הרש"ב לסעודת היום, ובסעודה זו ציווה לתת לכל ה'תמימים' ארבע כוסות יין. ואמר בשעת מעשה שארבע הכוסות של הלילות הראשונים הן כוסות של משה רבנו, והיום – באחרון של פסח – הן כוסות של משיח" (ספר השיחות תש"ד עמ' 111).

ביתר הרחבה המעמד מתואר בזיכרונותיהם של התלמידים: "אינני זוכר כעת באיזה אופן נעשה הדבר... מסתמא היוזם היה כ"ק אדמו"ר הרי"צ, שאמר בלחישה לבחורים הממונים שיבקשו מהרש"ב שיסעד באולם הגדול עם תלמידי הישיבה. הרבי תיכף הסכים לזה... בתוך הסעודה אמר הרבי: הלא צריך לתת לקהל ארבע כוסות (וכמובן תיכף מילאו את פקודתו). אחר־כך אמר הרבי 'מאמר', וגם דיבר הרבה מעניין אחרון של פסח, ונמשכה הסעודה עד מאוחר בלילה, אשרי עין ראתה כל אלה..."

"בשנה הבאה, באחרון של פסח, הזמינו שוב את כ"ק הרבי לבוא לאולם הגדול לסעודת אחרון של פסח, והסכים על זה ובא, וממילא באו גם האורחים והמשפיעים וכו' כנ"ל. ונזדמן פעם שלישית ששוב הזמינו אותו, ואמר: הלא זו פעם שלישית ותהיה 'חזקה!' ובתוך הבחורים המזמינים היה ר' אברהם־אליהו ז"ל פלוטקין מרוגוטשוב, ואמר: הא דעת רבי בתרי זמני הווי חזקה (ואס"כ כבר הווי 'חזקה'). הרבי חיך מעט ואמר, טוב – היינו שהוא מסכים שיבוא – ושוב באו וכו'" (לקוטי ספורים עמ' קצא).

ריקוד משיח

בסעודת משיח נהגו לשיר ניגונים מיוחדים מכל אחד ואחד מנשיאי החסידות. כמו־כן שרים את הניגון 'הופ קוואק', של הסבא משפולי. הרי"צ היה מורה לצאת בריקוד, והיה קורא לו 'ריקוד משיח'.

הרבי מלויבאוויטש הסביר: "את הביטוי 'ריקוד משיח' אפשר לבאר בשתי דרכים: (א) ריקוד שיש לו שייכות והוא הקדמה למשיח. (ב) ריקוד שהמשיח משתתף בו. לנו כדאי לבאר באופן השני, כלומר, שמשח כבר נמצא איתנו והוא משתתף עמנו בריקוד שלו."

גם את המכשול הזה עברנו בהשגחה פרטית. נודע לנו כי גוי ממכרינו, המתגורר בשכנות, מחזיק ברשותו ריחיים ידניים לטחינת גריסים או קמח. הכשרנו את הריחיים, וביעית אפיים הצלחתי לטחון את החיטה לקמח.

זו הייתה עבודת פרך, שכן מצבי הפיזי היה בכי רע. אך הייתי חדור רצון עז להפיק קמח למצות, ובעזרת הנותן ליעף כוח זכיתי לראות את הקמח זורם אטי־אט.

בשלב הבא הכשרנו את תנורו של הכפרי שבחדרנו. הסקנו אותו, לשנו את הבצק ורידדנו את המצות במידות קטנות ככל האפשר, כדי להפיק יותר ויותר מצות. אבא, אחותי ואני זכינו למצה אחת בעבור כל ארוחה של חג הפסח.

מה גדולה הייתה שמחתנו לראות את המצות הטריות מסודרות בשורה, חמות ומדיפות ריח נעים. הסיפוק היה גדול שבעתיים לנוכח העבודה המפרכת שהשקענו במצות.

לפתע, ברגעים הנדירים האלה של אושר בחשכת המלחמה, נשמעו דפיקות בדלת. בטרם הספקנו להיערך מילאה את הפתח דמותו של חייל רומני. הבחנו בו וליבנו צנח. זה היה גוי אנטישמי, שונא ישראל מושבע, שד משחת ממש, שכל מפגש בינו ובין יהודים עורר פחד מוות וחלחלה.

רעדנו מאימה. אם יגלה את המצות המסודרות בחגיגות באמצע החדר – חמתו תבער בו עד להשחית. ודאי ישמיד את המצות וישים לריק את כל עמלנו. הנה, יאמר במשטמה, היהודים הללו מכינים לעצמם מאכלים חגיגיים...

אך למרבה ההפתעה אירע נס. עינינו כמו הוכו בסנוורים. עומד לו החייל הערל בחדר. מולו, על השולחן, מסודרות מצות טריות, ומבטו המשוטט כה וכה אינו מבחין בהן.

נכון, את פגיעתו הרעה חשנו היטב על בשרנו: הוא לא חסך את מכותיו מכל בני המשפחה, סתם, בלי סיבה מיוחדת – רק כדי להזכיר לנו שיהודים אנחנו ולהביע את רגשי אהבתו ליהודים. אך בזמן שספגנו סטירות־לחי וחבלות, המצות נותרו שלמות ויפות, בלי פגע.

קיבלנו באהבה את החבטות שהפליא בנו, ושפתותינו מלאו שבח והודיה לשומר ישראל על שהיד הזדונית לא נגעה לרעה במצות לפסח שהכנו כמו ידינו.

(סיפורו של זאב שוורץ ז"ל מחיפה)

'סעודת משיח' תחת אש

מבקשת את חפציו האישיים. הבנתי מיד את משמעות הדבר. המהלומה הייתה נוראה."

נס פך השמן

"מיד התעשתי", כתב מאיר ביומנו. "אנחנו במלחמה ואין מקום לתחושות דכדוך. חייבים להתחזק ולחזק את החברים. לפנות ערב התאספו סביבי כשלושים חיילים. הוצאתי את מעט המצות שנשארו לי ובקבוק יין, ואמרתי לחבר'ה שבשעה הזאת עורכים 'סעודת משיח', כדי לחזק את האמונה בגאולה הקרובה. מפי כולם באה התשובה, כאילו היו איש אחד - 'עכשיו אנחנו צריכים רק את המשיח'. חילקתי לכולם מהמצות ומהיין, וקרה לנו נס פך השמן - המצות והיין הספיקו לשלושים איש."

מספר רמי מאיר: "היומן הזה נכתב בדם, בסערת רגשות. לא אשכח איך עברתי עם בקבוק היין והכוסיות ומזגתי לכל חייל וחיל. אמרתי להם שזה זמן קדוש. בירכנו יחד 'בורא פרי הגפן'. קודם לכן בירכנו כמובן 'המוציא' על המצה. הייתה תחושה של אחווה משותפת. כל המחיצות בין דתיים ללא-דתיים נעלמו באחת. הסעודה נחתמה בשירת 'אני מאמין' מרגשת."

תור לתפילין

מאז, בכל שנה, חוזר מאיר אל אותם רגעים. "היכן

בימים הסמוכים לחג הפסח ישתתף רס"ר במיל' הרב רמי מאיר באירוע האזכרה השנתי של מפקד פלוגתו, רס"ן משה גרסטנר הי"ד, שנהרג במבצע 'חומת מגן', לפני שתיים-עשרה שנים. רמי וחבריו מקפידים לבוא בכל שנה לאירוע הזיכרון.

"אנחנו נפגשים ומחליפים חוויות מאותם ימים, אבל יש חוויה אחת שכולנו נזכרים בה תמיד: 'סעודת משיח' שנערכה בעיצומו של הקרב", מספר מאיר. "הסעודה השאירה בלב כולם נקודה של התעוררות יהודית בלתי-נשכחת."

'קדקוד' נפגע

בליל שבת חול המועד פסח גוייס מאיר בצו שמונה. הוא נשלח למוקד הלחימה הקשה ביותר - מחנה הפליטים בג'נין. חוויות קשות עברו עליו, את מקצתן העלה על הכתב ביומן אישי. כך תיאר את רגעיו קבלת הבשורה על נפילתו של גרסטנר: "שביעי של פסח. הגענו לרכס בפאתי היעד. המ"פ נתן תדריך אחרון, והכוחות יצאו לדרך. השעה הייתה 11:30 בבוקר. ניצלתי כמה דקות פנויות כדי להתעטף בטלית ולהתפלל שחרית. פתאום אני שומע צעקה בקשר: 'קדקוד נפגע'."

"משה נפגע מירי של צלף, שפגע ברקתו. במסירות נפש עצומה ותחת אש תופת חילצו אותו, ומסוק פינה אותו, פצוע קשה. סיימתי בלב כבד את התפילה ועשיתי קידוש. פתאום בא אליי השליש של הגדוד ואמר שמשפחתו של גרסטנר

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

תקלה בחול המועד

שאלה: האם מותר לתקן תקלה בצנרת או במערכת החשמל של הבית בחול המועד?

תשובה: מותר לתקן תקלה בבית ובכליו בחול המועד ב'מעשה הדיוט', אך לא ב'מעשה אומן', אלא אם זה 'דבר הַאֲבָד', ובמקרים מסויימים גם אם זה 'צורך המועד'. אולם אם התקלה הייתה ידועה קודם החג ודחו את התיקון לחול המועד - התיקון אסור, אלא במצב שיש בו חשש סכנה.

תקלה במערכת המים או הביוב מותר לתקנה בכל אופן, שהרי אספקת מים היא בוודאי עניין של 'אוכל נפש', ואין מטריחים את האדם לבקש מים אצל השכנים. ניקוח שופכין יש בו גם עניין של שמירת הבריאות.

תקלה באמבטיה או במקלחת, ובחימום המים

סעודה שלא תישכח. הרב רמי מאיר

שלא אהיה ב'סעודת משיח', תמיד אזכור את רגעי ההתעוררות העצומים באותה סעודה. הזיכרונות צפים בי בכל שנה מחדש."

לסיום, מאיר משתף אותנו בעוד רגע שנצרב אצלו. "באסר'רוחג נהרג עוד חייל, מפלוגה אחרת. הוא נפגע בעמדו בתפילת שחרית. למחרת ניגש אליי חייל צעיר וביקש להניח תפילין. רק סיים ובאו עוד חיילים. נוצר תור ארוך ומדהים. החייל הראשון סיפר כי יום קודם הוריד מהחייל שנהרג את הטלית הספוגה בדם. 'החלטתי להמשיך את תפילתו של אותו חייל', אמר החייל בהתרגשות."

הסרת משקפיים עושים באסותא

1700 ₪ הנחה*

* בתוקף עד ל' ניסן * ללא כפל הנחות

לבידוק התאמה ללא תשלום: **8464***
www.assuta-optic.co.il

אסותא אופטיקה
רואים שזה בטוח!

מעוניין לקנות ספרי תורה פסולים

(גם סיועדים לגניזה) וכן כלי כסף, רימונים לס"ת, כתרים, אצבעות, מגילות אסתר פסולות ועוד...

052-9772525

ג'פן בס"ד

ביטוח בריאות ייחודי לאנ"ש

- כיסוי לניתוחים בארץ ובעולם
- כיסוי לטיפולים מחליפי ניתוח
- תרופות מצילות חיים
- השתלות
- ביטוח אמבולטורי
- טיפולים מיוחדים בחו"ל

הכיסוי הכי רחב - ובחצי עלות

077-444-7777

שלושה 5

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-700-704120

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורטמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-700-704120